

Νουθεσίες αγίων για την ανατροφή των παιδιών με στόχο την αποφυγή της επιθετικότητας

Ορθοδοξία / Κοινωνικά θέματα

Αθανάσιος Κολιοφούτης, Δρ. Θεολογίας - Εκπαιδευτικός

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/29fBfP0>]

Σύγχρονοι άγιοι της Εκκλησίας κινούνται στα ίδια πλαίσια σκέψης. Ο όσιος Παΐσιος συμβούλευε για την ανατροφή των παιδιών: «Τα παιδιά για να πάρουν καλό δρόμο χρειάζεται πολλή προσευχή. Να μην τα δείχνουμε πολύ την αγάπη μας, γιατί θα γίνουν παλιόπαιδα και θα χουν θράσος, αλλά ούτε και πολύ αυστηρότητα γιατί θα γίνουν αντάρτες. Το μυστικό είναι να ξέρεις πόσο θα σφίξεις το σχοινί [36]».

Ο άγιος Πορφύριος «πάντοτε συμβούλευε τους γονείς να μην καβγαδίζουν ποτέ μπροστά στα παιδιά τους, διότι τα παιδιά, όταν ακούν τους γονείς τους να καβγαδίζουν, νιώθουν σαν να πέφτει το σπίτι επάνω στο κεφάλι τους. Τα παιδιά», έλεγε, «πρέπει να μεγαλώνουν με το χάδι της μητέρας και με το χάδι του πατέρα, ο οποίος πρέπει να προσέχει, ώστε να μην είναι πολύ σκληρός. Κι αν χρειαστεί να επιβάλει κάποτε μία τιμωρία, να το κάνει με πολλή προσοχή και πολύ μέτρο, για να μη δημιουργήσει στο παιδί κανένα τραύμα[37]».

Όλες αυτές οι πατρικές νουθεσίες πρέπει να φτάνουν με μέριμνα του ποιμένα στους αποδέκτες χριστιανούς και ταυτόχρονα να προβάλλονται ως προληπτική ασπίδα αντιμετώπισης του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού. Πνευματικοί άνθρωποι του σύγχρονου μοναχισμού αλλά και του ευρύτερου εκκλησιαστικού βίου θα μπορούσαν να κληθούν σε πνευματικές συνάξεις, προκειμένου να καταστούν αποδέκτες συγκεκριμένων προβληματισμών των χριστιανών και να δώσουν τις κατευθύνσεις τους για την αποτελεσματική αντιμετώπιση όλων αυτών των προβλημάτων.

γ) Από την ευρύτερη μεταβολή του τρόπου εκφοράς του εκκλησιαστικού λόγου των ποιμένων σχετικά με διάφορες κοινωνικές αλλαγές που προτείνονται από θεσμικούς φορείς της κοινωνίας και τίθενται στην κονίστρα του δημόσιου διαλόγου. Ο λόγος αυτός πρέπει να υπερβαίνει την παρουσίαση των εκκλησιαστικών θέσεων επί των συγκεκριμένων αλλαγών με έναν αξιωματικό τρόπο. Οφείλει να συσχετίζει τις θέσεις αυτές με ενδεχόμενη όξυνση που ενδέχεται να επιφέρει ενδεχόμενη υλοποίησή τους σε σύγχρονα κοινωνικά

προβλήματα, τα οποία οι ποιμένες οφείλουν να αναδεικνύουν και να σχολιάζουν θεολογικά. Η παρουσίαση για παράδειγμα της θέσης της Εκκλησίας για την προταθείσα κατάργηση της αργίας της Κυριακής θα μπορούσε να συναρτηθεί με τις αποσυνεκτικές επιδράσεις μιας τέτοιας απόφασης στη λειτουργία της οικογένειας και τις συνέπειες που θα μπορούσε αυτή να έχει στην όξυνση για παράδειγμα, του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού. Η ερμηνεία της συνεχούς απουσίας των γονέων από τα παιδιά τους, ως μιας επιθετικής πράξης απόρριψης τους ή πλημμελούς επίβλεψής τους, θα μπορούσε να συσχετιστεί με την έξαρση σύγχρονων κοινωνικών προβλημάτων, όπως αυτό του σχολικού εκφοβισμού.

2. Η Συμβολή των Σύγχρονων Ποιμένων στην Ανάδειξη και Διακήρυξη του Μορφωτικού Χαρακτήρα του Σύγχρονου Σχολείου.

Αποδεικνύεται παιδαγωγικά ότι η εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής και συναισθηματικής μάθησης μπορεί να οδηγήσει στην αποτροπή φαινομένων σχολικού εκφοβισμού[38]. Η κοινωνική και συναισθηματική μάθηση (SEL) βοηθάει τα παιδιά να αναπτύξουν θεμελιώδεις δεξιότητες προκειμένου να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά τις προκλήσεις του σχολείου, των σχέσεων και της προσωπικής τους ανάπτυξης. Παραδείγματα περιλαμβάνουν τη διαχείριση συναισθημάτων, το ενδιαφέρον για τους άλλους, τη λήψη αποφάσεων και την ηθική διαχείριση καταστάσεων. Η πρακτική εφαρμογή αυτών των προγραμμάτων αποδεικνύει ότι πράγματι οδηγούν σε σημαντική βελτίωση των κοινωνικών και συναισθηματικών δεξιοτήτων των μαθητών, της στάσης απέναντι στον εαυτό τους και τους άλλους, και της συμπεριφοράς τους εντός της αίθουσας διδασκαλίας. Τα προγράμματα σχετίζονται επίσης με σημαντική μείωση των προβλημάτων συμπεριφοράς και των συναισθηματικών διαταραχών, όπως της ανησυχίας και της κατάθλιψης, τα οποία αποτελούν όλα μέρος του φαινομένου του σχολικού εκφοβισμού. Η κοινωνική ευαισθητοποίηση και οι δεξιότητες στις σχέσεις βοηθούν επίσης στην πρόληψη του σχολικού εκφοβισμού, είτε με την καλύτερη κατανόηση των διαφορών μεταξύ των μαθητών ή με την παρέμβαση των παρευρισκομένων για την υποστήριξη του θύματος.

[Συνεχίζεται]

[36] Ισαάκ Ιερομονάχου, *Βίος Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου*, Άγιον Όρος 2004, σ. 661.

[37] Γεροντικό του 20^{ου} αιώνας:

<http://www.porphyrion.net/%E1%BC%94%CE%B3%CE>

[%B3%CE%B1%CE%BC%CE%BF%CF%82-%CE%B2%CE%AF%CE%BF%CF%82-](http://www.porphyrion.net/%E1%BC%94%CE%B3%CE%B1%CE%BC%CE%BF%CF%82-%CE%B2%CE%AF%CE%BF%CF%82-%CE%BF%E1%BC%B0%CE%BA%CE%BF%CE%B3%CE%AD%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CE)

[%CE%BF%E1%BC%B0%CE%BA%CE%BF%CE%B3%CE%AD%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CE](http://www.porphyrion.net/%E1%BC%B0%CE%BA%CE%BF%CE%B3%CE%AD%CE%BD%CE%B5%CE%B9%CE)

%CE%BA%CE%B1%E1%BD%B6-
%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B9%E1%BD%B0/.

[38] Social and Emotional Learning Curriculums – SEL: Merrell K., Gueldner B., *Social and Emotional Learning in the Classroom: Promoting Mental Health and Academic Success*, New York 2010, σσ. 23-47.

<http://bitly.com/29sADCh>